

I *Ransakn.* 1667—84 finns en teckning av en runsten med slinga utan runor jämte uppgiften: »Vthi Eneby Sältingh». Möjligen hava dock runor funnits, ty år 1683 uppgives: »Widh Eneby är en Runsteen med bokstäfver. Widh Löthen är en Runsteen och bookstäfver der på.» Av dessa bör den förra vara ifrågavarande runsten och den senare Sö. 145 Enebylöt.

Pl. 11: B. 801.

Översättning: Torun och Skärlög reste stenen efter Göt, sin duglige fader.

## Pl. 67.

Runstenen står på ett gärde nordost om Innberga<sup>1</sup> strax söder om den bäck, som vid Enebylöt korsar landsvägen från Nyköping till Aspa och på vars norra strand vägen till Lövsund går fram ett stycke. Stenen befinner sig alltså sydost om Enebylöt, vilket torp ligger närmast den på andra sidan bäcken, och den är lätt att få syn på från landsvägarna. Ristningen är vänd mot norr. Enl. D 8vo 39 (år 1855) skall den »för några år sedan legat öfvertäckt af jord». Ett av Boije avskrivet brev av 16 aug. 1835 från löjt. Schürer v. Waldheim meddelar, att den då »nyligen blifvit upprest ur bäcken och understödd med tvänne stockar».

<sup>1</sup> Uttalet på platsen, se ock Sv. postortlex.: Inberga; D 8vo 49 skriver: En(e)berga.